

بردگی در دوران ما

مترجمه: س. آزاد

به نقل از به پیش شماره ۲۸ پنجمشبهه ۱۶ اسفند ۱۳۸۶، ۶ مارس ۲۰۰۸

"بردگی در دوران ما" عنوان مقاله ایست که بتاريخ نهم دسامبر ۲۰۰۷ در روزنامه سوندی "اخبارروز" داگنز نیهتر به چاپ رسید. در این مقاله دان یونسون (۱) از جمله کتاب "الغای بردگی" (۲) نوشته جامعه شناس انگلیسی کوین بیلس (۳) را معرفی میکند. برگرداندن این مقاله را بیفایده ندیدیم.

همزمان با فرار سیدن شب در روستایی در ایالت اوتراپرادش در هندوستان، چند مرد مضطرب در بیرون ده، در پناه تاریکی شب و در حالیکه تنگاتنگ هم در یک جیب نشستند، منتظر علامت تاییداز یک گشتی پلیس هستند. وقتی پلیس بالاخره سروکله اش پیدا میشود باید جنبید. فرجه کوتاه است، تنها چند دقیقه. به سرعت و قبل از اینکه کسی دست و پایش را جمع کند، خود را به آونک هایی که میدانند کودکی یا کودگانی را در آنجا پنهان کرده اند، میرسانند و درها را بالگد باز میکنند. این افراد برای یک سازمان هندی بنام بال ویکاس (۵) کار میکنند، بدون دستمزد، باخطر انداختن جان خویش و برای نجات کودکان از بردگی. تازه خیلی وقتها خود پلیس نیز چوب لای چرخشان میگذارد. این عملیات بشدت خطرناکند چون تنها پس از شروع حمله معلوم میشود که آیا پلیس با برده داران همدست بوده یا نه. اگر همه چیز خوب پیش برود، میتوان در یک شب دهها کودک رانجات داد وگرنه این عملیات میتواند به مرگ این داوطلبان بیانجامد. کودگانی که در این روستای کوچک هندوستان و در اسارت به کار بافندگی و ادار میشوند، تنها قربانیان بردگی مدرن نیستند. صحبت از میلیونهاست.

در بعضی نقاط هندوستان، زمینداران تمامی اهالی چند روستا را به بردگی واداشته اند آنهم از راه وامدار نمودن اهالی. وامی که چندین نسل را مقروض نگاه داشته و از نسلی به نسل دیگر به ارث میرسد. در غنا و سایر کشورهای آفریقای غربی، بهره کشی از نیروی کار بردگان برای تولید پنبه و کاکائو رایج میباشد. سالیانه ده هاهزار نفر را جهت کار اجباری و بی جیره موجب درکشاورزی، کارهای خانگی و روسپی گری به اروپای غربی و آمریکا روانه میکنند. تعداد این بردگان چقدر است؟

کوین بیلس که از متخصصین بنام در این زمینه میباشد، رقم ۲۷ میلیون را تخمین میزند. طبیعتاً آمار واقعی، با توجه به غیر قانونی بودن برده داری در همه کشورها، بالاتر از اینهاست و تا حدودی نیز به تعریف ما از "بردگی" بستگی پیدا میکند. بنظر کوین بیلس بردگی یعنی کار اجباری، بدون دستمزد و اغلب همراه با تهدید. در طول تاریخ از شیوه های گوناگونی برای مشروعیت بخشیدن به این انقیاد استفاده شده است. دیروز حق قانونی مالکیت بر بردگان، امروز اغلب از راه مقروض نمودن افراد.

با این حساب، تعداد بردگان امروزه به دو برابر تعداد بردگانی میرسد که در کل سالهای اوج برده داری از راه اقیانوس اطلس انتقال داده شدند. کوین بیلس در کتاب اخیر خود، رشد بی سابقه جمعیت جهانی شدن اقتصاد (گلوبالیزاسیون) و سختگیری هرچه بیشتر کشورهای ثروتمند علیه پناهندگان را از جمله عواملی میدانند که باعث ارزانتر و سهل الوصول تر شدن نیروی کار بردگان شده اند.

اگر خرید یک برده در دهه ۱۸۵۰ در آمریکا بالغ بر چهل هزار دلار، به ارزش پول امروز، هزینه دربر داشت و یک سرمایه گذاری دراز مدت تلقی میشد امروزه بردگان حکم یک کالای مصرفی را دارند آنهم با قیمت متوسط ۹۰ دلار در بازار جهانی. با در نظر گرفتن این آمار، واضح است که افشاگری های اخیر در مورد شرایط استخدامی کارگران کشاورزی در سوئد و کار کودکان برای شرکت هنس & موریس (۶) تنها مثنی ست نمونه خروار، آنهم مثنی بسیار کوچک.

امروزه تجارت پرسود بردگان بطور حرفه ای در سطح جهان جریان دارد. کوین بیلس کشورهای جهان را از نظر تعداد بردگان رده بندی نموده که البته خواندنش باعث سر بلند و سرافرازی نیست. کشور کوچک سوئد بارقم تخمینی ۲ تا ۳ هزار برده در انتهای لیست جای میگیرد. اما وقتی تعداد بردگان را با جمعیت کشور مربوطه مقایسه کنیم، موی بر تنمان سیخ میشود چرا که در آن صورت سوئد مقامی حتی بالاتر از مکزیک، روسیه و مراکش کسب میکند.

پس کجاست آن بال ویکاس کشورهای متمدن؟ کوین بیلس که در دو کتاب قبلی خود سعی کرد تا زنگ خطر را بصدا درآورد، در کتاب اخیر خود "الغای بردگی" سوال مشخصی را مطرح میکند مبنی بر اینکه ما چه میتوانیم بکنیم؟ او که خود عضو سازمان آمریکایی "بردگان را آزاد کنید" (۷)

میباشد، سعی دارد تا خوشبین و در عین حال واقع بین نیز باشد. وی ضمن انتقاد از خود مینویسد که این فعالیت ها گاه نتایج نامطلوبی نیز به بار آورده اند و توضیح میدهد که چگونه وی در سفری به کشور نپال نقش بسزایی در بیداری افکار عمومی داشته که این بنوبه خود باعث شد تا پادشاه نپال،

بردگی از راه مقروض نمودن افراد را غیرقانونی اعلام کند. بمرور و بموازات آشکار شدن نتایج این قانون، یعنی بیرون رانده شدن هزاران زارع از خانه های خود، شادی و غریب عمومی نیز فروکش کرد. کوبین بیلس هم چنین تایید میکند که نتایج عملیات نجات بال ویکاس نیز جای بحث دارد. نجات یک کودک اگر چه بسیار پرارزش است اما در عین حال میتواند باعث تباهی زندگی کودک دیگری شود چرا که برده داران بدون هیچ پیگرد قانونی و براحتی کودکان دیگری را به بردگی و امیدارند. بنظر کوبین بیلس آموزش و مبارزه با فقر، دریک پروسه بلند مدت، راه حل این مشکل است چراکه انسانهای آزاد برای اقتصاد جامعه مفید هستند. وی همچنین به گلوبالیزاسیون به چشم یک نیروی نجات بخش مینگرد. کوبین بیلس در ادامه مینویسد که سود برده داری به جیب کسانی میرود که تقریباً همگی شان قدرتمندان محلی و یا جزو باندهای تبهکار میباشند. اما شرکت های بزرگ چند ملیتی به افکار عمومی و انتقاد رسانه های جمعی توجه داشته و سعی میکنند تا رسوایی هایی از این قبیل دامنگیرشان نشود. آنهایی که به این شرکت ها بدگمان هستند، معتقدند که این شرکت ها طوری عمل میکنند که بتوانند از زیر بار مسئولیت شانه خالی کنند. بنظر میرسد که طبق معمول میتوان به آسانی جنبه های سیاسی و اجتماعی این مسئله را کم رنگ نموده و با پیش کشیدن موعظه های اخلاقی و مسئولیت های فردی، مسئله را لوث نمود. خوشبینی کوبین بیلس جای تحسین دارد اما چگونه میتوان قبول کرد که ۲۷ میلیون انسان بارضایت خاطر به زندگی برده وار تن دهند بدون اینکه کسی بکارشان نیاز داشته باشد. همانطور که کوبین بیلس خود مینویسد، محصول کار این بردگان در معادن، با فندگی ها و در تولید کاکائو بندرت برای تامین مایحتاج محلی ست. کار این بردگان یکی از پیش شرط های پایین نگاهداشتن قیمت مواد خام در بازار جهانی است. کاری که بدون آن مسلماً شاهد صعود شدید قیمت ها، از تی_ شرت گرفته تا تلفن همراه، خواهیم بود. امری که بنوبه خود منجر به کاهش مصرف و پایین آمدن نرخ رشد میگردد. تصور پیامدهایی که این دو برای اقتصاد جهانی بهمراه خواهند داشت، کار چندان مشکلی نیست. کدام اقتصاددان لیبرالی شهادت آنرا دارد که پیشقدم شود و اعلام کند که زندگی برده وار، بهترین آلترناتیو برای بردگان زمان ماست؟ عدالت امکانپذیر است اما بهای خود را دارد.

Dan Jönsson-۱

Ending Slavery -۲

Kevin Bales -۳

Uttra Pradesh -۴

Bal Vikas -۵

۶-یک شرکت بزرگ زنجیره ای تولید و فروش پوشاک

Free the Slaves -۷